

HÆFTE
X

[OKTB.
1927

Joh. Chr. Petersen & Søn,
Studiestræde 19. Telf. C. 300.

Alle Metaller: Bly, Kobber, Nysølv, Nikkel, Tin,
Zink etc. i Blokke, Stænger, Traad, Rør og Plader.
Slaglod Asbest.

Stort Lager. Forlang Offerter. Billigste Priser.

T R I F O L I U M S

M Æ L K

Telf. 9204 - 9205 - 9232

A/s Accumulator-Fabriken

Leverandør af alle Typer Accumulatorer.

Vesterbrogade 53, København.

Telefon: 2161 - 7961 - 7981. — Fabrik i Lyngby.

Leverandør til Marinen.

Vilh. Foss' Eftfl. VINHANDEL
Leverandør til Hs. Maj, Kongens Hof, Marinen, Københavns Raadhus, København.
Kommunes samtlige Hospitaler samt andre offentlige og private Institutioner.

Gl. Mønt 2 - København - Telefon 840-11841.

Dansk Trykluft Kompagni A/s

Tlf. C. 1993. BERNSTORFFSGADE 21. Tilgr.-Adr.: DATRYKO

DANSKE LUFTKOMPRESSORER

„BOYER“ - LITTLE GIANT“

Nitte- og Mejselhamre — Boremaskiner

BOYER

Brug dansk Accumulatorsyre.

Leveres i alle Styrkegrader fra:

A/s Dansk Svovlsyre & Superfosfat-Fabrik.

Brukskoncernens Försäljningsaktiebolag,

Fagersta 2.

Fagerstaverken — Dannemoraverken — Klosterverken —
Horndalsverken.

Rene Kulstofstaal med C. op til 1,40%, specielt egnede til Haand-
vaabenfabrikation etc. Emner til Geværpiber.

Repræsentanter og Lager for Danmark:

M. J. Grønbech & Sønner,

Amaliegade 9 — København K.

Benyt Tullinsbilerne!

Dag og Nattefon: Vester 3133, Tullinsgade 1.

W. A. Jensen.

Studenterforeningens Selskabslokaler

anbefaler sig til større og mindre Selskaber.

Spising indtil 500 Kuverts. — Moderate Priser.

SV. A. JØRGENSEN (ny Indehaver). Telf. Central 10157.

A. C. REINHARDT

HATTEFABRIKANT

ST. KONGENSGADE 85. TELEFON PALÆ 3720.

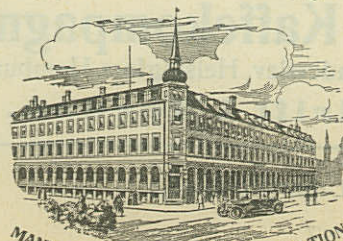
Silkehatte af eget Fabrikat.

Stort Lager af fineste engelske og italienske Filthatte.

Stofhatte i stort Udvalg. — Hatte afstryg

AKTIESELSKABET

C. OLESEN

MANFAKTUR EN GROS OG FABRIKATION
DANSK PLYS OG MØBELSTOF-FABRIK I HÅSTRUP

C. V. Petersen,

Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

Ankere, Kæder, Tovværk, Staalwire

samt alle Skibsartikler.

Fh. John Forbæchs Eftf. St. Annæplads 19-21 Tlf. 235. København K.

Jacob Holm & Sønners Fabriker A/S

Reberbanegade 3.

Kjøbenhavn S.

Telegr.:
Holmæghner.

Tougværk

Telefon: 1611.
9117.

Sampskibsselskabet „Atalanta“

Malmøgade 3.

f. Central 1418.

Telf. Central 1418.

Sæbe- & Imprægneringsfabriken

„GARANTOL“

G. W. Jørgensen & Co.
— Frederikssundsvej 288 —

Krystalsæber og grøn Sæbe, Imprægneringmidlet „GARANTOL“
til Presenninger, Sejl, Telte etc. Lev. til Orløgsværftet.

F. P. Busse,

Nørre Allé

Leverandør til Marineforeningen.

— Kaffe. Colonial etc. —

Telefon 11065.

Brødrene Henze, Bragesgade 8. - L.
Telefon 30 02 - 30 45

Nagler — Bolte — Møtriker m. m.

Arbo-Bähr & Co. A/S

Vodroffsvej 4 B. Tlf. 4600 & 4606.

Bedste Forbindstoffer. Faas gennem Apotekerne.

Vaaben - Sport og Fiskeriartikler.

C. O. Tesch,

Kronprinsensgade 11

Telefon Byen 3586

PETERSEN & ALBECK
ILTFABRIKKEN

ENGHAVE BRYGGE B.

TELEFON: C. 4420

Alt til Autogen Sveising og Skæring.

Kost- og Dagskolen i Vedbæk

ved København (Den frie Skole).

Skolen modtager Kost-Elever under fuldstændig hjemlige
Former. Forbereder ved individuel Undervisning og alsidigt
legemligt Arbejde til Mellemskole og Realexamen.

Indmeldelse og Prospekt hos

Dr. Philipsen, Vedbæk.

Kaffeeselskabet Nordisk Kaffekompagni

København, Odense, Aarhus, Esbjerg, Haderslev, Helsingfors, Hamburg

Største Brænderidrift i Norden.

H. Schrunder, Cigarfabrikant,

Gothergade 17.

Telf. Byen 5407 x.

Privat Nora 4577 u.

S. L. Binder & Co. A/S

Lyngby Hovedgade 4. Tlf. Lyngby 11.

Udfører Vask og Reparering af Tæpper og Militærtøj.
Fabrikation af Tæpper.

Leverandør til og udfører Arbejdet for Marinen.

GLARMESTER

OSCAR JOHANSEN

FORGYLDER

OVERGADEN n. VANDET 25

Alt Bygningsarbejde udføres.
Leverandør til Orløgsværftet.

TLF. AMAGER 6937 x.

Anton Hansen Slagtermester

KORSGADE

Leverandør til Marinen.

NYBORG

**FITTINGS
OF**

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

V ALBYGAARDSVEJ 62.

Indenlandsk Salgsafdel. Telf. 8729.

Forlang hos Deres Handlende:
Royal Skinke, Royal Oxetunge og
Royal Svinetunge i Daaser.

1ste Præmie for udmærket behandlede Pro-
dukter paa den fransk-danske Udstilling.
Guldmedalje, København 1925.
Leverandør til Garnisonen.

Nørre Central Kafé

Nørrebrogade 124

Telef. 7476 - 11361

Medlem af Marineforeningen.

Emil Andersen,

Bagermester

Borgergade 120.

Bogbinder

Michael Rasch

Nørrevold 12

Kemikalier

og

Syrer.

Handelshuset

Vilhelm Hansen's Eftf.

Nyhavn 47.

Telgr. Adr.: Handelsvilhelm. Tlf. Centr. 10131 og 10331.

Café Helmerhus,
Raadhuspladsen.

CHR. MESS. Aargang 1902.

J. J. Jensen,

Tømrermester.

Frederikssundsvej 194.

Telf. Bella 108.

Willy Hoppe,

Blikkenslager & Aut. Gas-
og Vandmester.

Vesterbrogade 54.

Telf. 11.274.

Æg-Smør
Margarine - Ost

V. Boulevard 37

Tlf. 6162.

Biler

udlejes Dag & Nat.

CHR. SØRRIG — Tlf. 7.

Medlem af Marineforeningen.

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

L. A. JØRGENSENS

Bogtrykkeri,

Rosengaarden 13.

Telf. Byen 1502. København K.

S. C. Bendtsen,

Isenkram, Køkkenudstyr & Haveredskaber

Torvegade 50.

Telefon 5841.

Blomsterforretning.

N. Schmidts Eftf.

Østerbrogade 1. Tlf. Øbro 1650.

v. Garnisons og Holmens Kirkegaard.

Altid færdige Kranse.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

14. AARGANG
1927.

BLADETS OG HOVEDFORENINGENS KONTOR
Bredgade 25 C., København K.
Telefon Palæ 2886.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
E. von Rosen
Holbergsgade 10. Tlf. 8907.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Husk Byggefonden.

»Mursten« kan købes ved alle Møder hos Byggeudvalgets Bestyrelsesmedlemmer, Overretssagfører Schoustrup og Restauratør Julius Petersen.

AARHUS-AFDELINGEN

afholdt den 29. September ordinær Generalforsamling med følgende Dagsorden:

1. Beretning om det forløbne Halvaar.
2. Kogt Torsk, Øl, Snaps.
3. Valg af Formand.
4. Brød, Smør, Ost, Snaps.
5. Valg af Bestyrelse.
6. Valg af Revision.
7. Kaffe med Sukker og Fløde.
8. Eventuelt.

Vi har givet den fulde Dagsorden, idet det her viste sig, at man i Kraft af det gode Kammeratskab udmærket kan blande det alvorlige og fornøjelige sammen uden nogen- somhelst Mislyd, og vi kan roligt anbefale vore Kammerater at gøre lignende Forsøg. Vi gik til Bords Kl. 19 og endnu Kl. 23 $\frac{1}{2}$ sad man ved Kaffen.

Af Bestyrelsen afgik Overingeniør *Kramhøft*, der ikke ønskede Genvalg; i Stedet valgtes Forretningsfører *Mikkelsen*. — Medlemsantallet saavel som Kassebeholdningen var i stadig Fremgang. Man havde denne Gang inviteret Kammerater af Aargang 1877 og 1902 som Foreningens Gæster, og navnlig af sidste Aargang var mødt en talrig Repræsentation.

BORNHLOM-AFDELINGEN

begyndte Vintersæsonen Onsdag den 5. Oktober. Man lagde ud med et Torskegilde, og den ualmindelige gode Fisk var leveret af vore Kammerater Brødrene Fiskehandler *Nic. & Ludv. Jensen* til en meget lav Minimalpris.

Under Formandens Fraværelse indlededes Aftenen af Købmand *Carl Glistrup*, hvorefter der holdtes Tale af Konsul *Olaf Lund*, der talte smukt for Bestyrelsen. Medens man endnu sad ved Bordet ankom Formanden, der i tjenstlig Anledning havde været forhindret i at være tilstede fra Begyndelsen. Formanden talte derefter for Foreningen, og Skibsmægler *Møller* talte for Foreningens populære Næstformand, Kaptajn *Pihl*.

Efter Skafningen samledes Deltagerne ved Kaffen, og da denne var indtaget, blev der pebet til Grog, og herunder vekslede Taler og Historier; mangent et morsomt Erin-dringsblad blev vendt. Den blaa Bog blev ogsaa flittigt brugt.

Godt Humør og en bramfri Stemning prægede hele Aftenen, indtil Flaget ved 8 Glas blev halet ned, hvorefter man samledes i Grupper for at drøfte et og andet.

MIDDELFART-AFDELINGEN

afholdt den 9. Oktober Møde med Foredrag, ledsaget af Lysbilleder paa Hotel »Melfar« for Foreningens Medlemmer med Husstand; desuden var Medlemmerne af Sejlklubben inviteret. Kl. 8 blev Flaget hejst. Foredraget blev holdt af Havnefoged *Schmidt*, Fredericia, og Emnet var, hvorledes man fandt over Søen fra Oldtid til vore Dage, samt om Bjergning af strandede Skibe og Dykkervirksomhed paa Havbunden i gamle Dage, og i den nyere Tid.

Efter Foredraget, som var forbi Kl. 9 $\frac{1}{2}$, blev der pebet alle Mand paa Banjerne til Kaffe. Efter at Kaffen var drukket, peb Baadsmanden op fra Banjerne, og Dansen begyndte. Kl. 12 pebes der klar ved Flaget, og præcis 8 Glas gik Flaget ned, medens Fanemarchen blev spillet, og alle de dansende stod med Front mod Flaget. Saa fortsattes Dansen til Kl. 1.

Desværre har Foreningen ikke ret mange Medlemmer endnu, men det værste er, at der ikke møder ret mange af dem, naar Bestyrelsen arrangerer Møde.

AALBORG-AFDELINGEN

Den 11. Oktober holdt Flyverløjtnant *Herschend* Foredrag for Marineforeningens Medlemmer i Haandværkerforeningens Lokale om sit Flyvertogt til Østen.

Flaget blev hejst med vanlig Honnør, hvorefter Formanden, Konsul *Im. Stühr*, bød velkommen. I smukke Ord mindedes han Sømandens strenge Liv. Ogsaa de sidste Stormdage havde krævet sine Ofre, idet ikke mindre end 23 brave danske Søfolk gik under ved »Hermod«s Forlis; det har berørt det danske Folk smærteligt.

Derefter præsenterede Konsulens Foredragsholderen som en af Danmarks Vovehalse, der havde udført en smuk Bedrift, og udtalte, at det var en Skam, han ikke var Mariner, men derfor var han os lige kær.

Saa tog *Herschend* fat: — Jeg er en Landkrabbe, sagde han, men noget beslægtet er jeg dog med Søen, idet jeg har gjort Tjeneste i den danske Marine i 8 Dage.

I et overmaade livfuld Foredrag holdt han den store Forsamling i Aande over 2 Timer. Han fortalte om Togtets Tilblivelse, og at Etatsraad *Andersen* støttede Foretagendet, bl. a. ved at være behjælpelig med at udlægge Depoter paa den bestemte Rute. Maskinerne blev indløjet, og derpaa startedes der fra København den 16. Marts, foreløbig med Berlin som Maal.

Og saa fortalte Flyveren om sin Fart gennem Skyerne i Snestorm og Solskin over ukendte Strækninger, over Urskove, hvor Landing, saa fremt der skulde ske Brud paa Maskinen, var en komplet Umulighed.

Videre fløj han over Gangesfloden til Kalkutta, og her traf han en dansk Mand, *Hansen* fra Stubbekøbing, der havde været der i 22 Aar, og han bragte ogsaa et Brev med til Danmark, som han nedkastede paa Tilbageturen over Stubbekøbing. Brevet var til Hansens Moder, og det traf hende i god Behold.

Foredraget ledsagedes af Lysbilleder, og det blev en overmaade fornøjelig Aften, der indbragte Foredragsholderen bragende Klapsalver som Tak.

Efter Foredraget var der fælles Kaffe og derefter Dans paa Dækket.

KØBENHAVN-AFDELINGEN

indledede den 12. Oktober sin Vintersæson i Studenterforeningens Lokaler og med god Tilslutning. Aftenens Foredragsholder var Formanden for »Den alm. danske Skibsførerforening«, Kaptajn *Hagelberg*, der paa meget interessant og oplysende Maade fortalte om Oplevelser »Under dansk Flag i tropiske Farvande«. Efter Foredraget var der Fællesspisning, hvor man tilbragte nogle Timer i hyggelig Samvær.

HOLBÆK-AFDELINGEN

begyndte sin Vintersæson den 12. Oktober med en vellykket Sammenkomst paa »Hotel Isefjord«.

Da Flaget var hejst og Gæsterne anbragt om det festligt dækkede Bord, bød Formanden velkommen og udtalte Haabet om, at den kommende Vinter maatte blive lysere til Gavn for Befolkningen og Foreningen.

Efter at Bixsemad og Tilbehør var fortæret, holdt Artillerimester A. Hansen et glimrende Foredrag om Færøerne, ledsaget af udmærkede Lysbilleder.

Efter Kaffen gav Artillerimesteren et nyt Bidrag til Underholdningen med en Del udmærkede Sange, der vakte almindelig Jubel, saa Tiden gled rask, til Flaget blev halet ned Kl. 12. Dette betød ikke »klar ved Køjerne«, og det var vist et godt Stykke hen paa Hundevagten, før de sidste fandt Vejen hjem.

ODENSE-AFDELINGEN

indledede sin Vintersæson med en Underholdning den 19. Oktober paa Industripalæet.

Forstander Rich. Jensen holdt et i høj Grad underholdende Foredrag om Nyboder og dets Befolkning, ledsaget af Lysbilleder. Efter Foredraget sang »Ditteren« Sangen om Nyboder. Baade Foredragsholderen og Sangen indkasserede Ovationer som Tak for den ydede Underholdning.

Efter Foredraget var der Dans paa Dækket til »2 Glas« paa Hundevagten.

FRA AARHUS-AFDELINGEN

Dødsfald.

Søndag den 25. September jordedes paa Aarhus Kirkegaard en af Havnens mest kendte Skikkelser, Marineveteran fra 1864, fhv. Skibsfører, Dannebrogsmænd A. P. *Offenberg*.

Paa Baaren, der var omgivet af et Væld af Kranse, laa Afdødes Dannebrogskors og Krigsmedaille, og foran Baaren var opplantet saavel Marineforeningernes Faner som den gamle hæderkronede Veteranfane.

Et stort Antal af Marineforeningens Medlemmer paraderede ved Graven under Ledelse af Næstformanden, pens. Marinekaptajn Mourier, ligesom den danske Flaade var repræsenteret ved Søløjtnant Saabye og to Kadetaspiranter fra Mineskibet »Lossen«.

Efter Mindetalen takkede Baadsmand Jens Dynesen paa Familiens Vegne Følget for den store Deltagelse.

FRA AALBORG-AFDELINGEN

»Hermod«s Forlis.

Atter er Sorgens Budskab spredt over Landet; det store Hav mod Vest har igen ladet høre fra sig, og denne Gang for at meddele, at det paa en skaanselsløs Maade har bortrevet 23 brave danske Søfolk.

Dampskibet »Hermod« er i Stormen den 2. Oktober sporløst forsvundet derude.

Der gissedes i de mange Hjem, ogsaa efter Stormen, man ventede og haabede, mon Skibet dog ikke alligevel skulde komme Vejen frem; men saa kom den første Skibbrune i Land, og en til, og det blev desværre en sørgelig Kendsgerning, at »Hermod« ikke var mere.

Vi, der selv har prøvet Søen, véd hvad det gælder, og da vi hin ulykkelige 2. Oktober hørte Stormens Sus og Brag, og da vi hukkede vor Dør »for godt«, da sendte vi alligevel en Tanke til dem paa Søen og bad Vorherre holde sin skærmende Haand over dem, der færdedes derude paa de vaade Veje.

En Dag drev Liget af Skibets 2. Styrmand, *Valdemar Fiedler Jensen*, i Land, iført Redningsbælte og med tydelige Mærker af, at den forulykkede havde ført en Kamp for Livet. Begravelsen fandt Sted paa Aalborg Kirkegaard den 16. Oktober. Vor Frelsers Kirke var fyldt til sidste Plads. Ved den hydlakerede Kiste, der var hyllet i Dannebrog, paraderede Skipperforeningens, Styrmandsforeningens, Sømandsforeningens og Marineforeningens Flag, og der var et Væld af Kranse, hvoraf mange signerede.

Gribende talte Præsten til den unge Hustru, der nu stod ene tilbage.

Styrmandselever bar Kisten ud, og saa satte det store Følge sig i Bevægelse mod Kirkegaarden.

Efter at Jordpaakastelsen havde fundet Sted, traadte afdødes Fader, Fyrmester *Jensen*, Hals, hen til Graven og udtalte: »Jeg bringer dig, min Dreng, hen til Graven og Tak for alt, hvad du har været for Dit Hjem. Du faldt paa din Post, det bærer Dit sønderslaede Legeme Vidnesbyrd om. Tak, kære *Valdemar*, tak, min Dreng, fordi

du har gjort din Pligt til det sidste. Vorherre være med dig!«

Gribende blev det sagt, og det var Ord, der fandt Vej til Hjerterne.

Vi kippede vort Flag til en sidste Hilsen over Styrmand *Valdemar Fiedler Jensen*. — Han faldt paa sin Post!

Ære være hans Minde!

Kommende Møder.

Helsingør-Afdelingen: 12. November Medlemsmøde paa Hotel »Øresund« med Foredrag og Fællesspisning i Anledning af Afdelingens 10 Aars Stiftelsesdag. Kammerater fra andre Afdelinger er velkomne efter Henvendelse til Formanden, Grosserer G. E. *Olsen*, Sophiegade, Telf. Helsingør 39.

Bornholm-Afdelingen: 5. December Andespil til Fordel for Børnenes Juletræ den 27. s. M.

Roskilde-Afdelingen: Medlemsmøder paa Konditorikaféen den 1. Onsdag i Vintermaanederne.

København-Afdelingen: 9. November Kl. 7½ pr. Sammenkomst med Damer i Studenterforeningen, Vestre Boulevard:

Filmsforevisning: »Fra Zünftens Dage« under Ledelse af Hr. Tømremester P. *Topp*.

Derefter tvangfri Spisning.

Dans til Kl. 1.

Entrébillet, der ogsaa giver Adgang til Dansen, à 1 Kr. pr. Deltager, faas paa Afdelingens Kontor mod Forevisning af Medlemskort for 1927 indtil den 8. November Kl. 11—3 og 5—7. — Intet Billetsalg ved Indgangen.

En Kanonbaads-Erindring.

(Sluttet.)

Efter at have givet dem alle mulige og umulige Oplysninger paa deres Spørgsmaal, søgte vi at faae vor egen Videbegjærighed tilfredsstillet angaaende dem selv og den nærmeste Omegn, hvilket jo maatte interessere os, da vi efter al Sandsynlighed vilde komme til at tilbringe længere Tid her omkring. Vi fik at vide, at der for allerede fjorten Dage siden var bestilt Qvarter til en Kanonbesætning paa omtrent tresindstyve Mand hos Beboerne af de to Huse, og de muntre Pigebørn, med hvem vi snart bleve godt kjendte, henviste os til deres respektive Fædre som dem, der vilde blive vore fremtidige Qvarterværter. Vi bøde nu vort nye Bekjendtskab Farvel og roede ud til Kanonbaaden, hvor jeg gjorde Lieutenanten bekjendt med Udbyttet af vor Expedition, og kort efter lode vi vort Anker falde i et halvt Hundrede Alens Afstand fra det lille venlige Hus ved Stranden.

Naar man i længere Tid er henvist til et saa snevert Rum som en Kanonchaloupe, lærer man snart de Mennesker at kjende, blandt hvilke man færdes. Størstedelen af Besætningen bestod af skikkelige Jyder og Fynboer, der for første Gange vare til Orlogs; kun nogle faa befarne Folk og et Par kjøbenhavnske Stedfortrædere completerede Mandskabet. En af disse Stedfortrædere hed *Ole Nielsen* og var fra Nyboder. Det var ikke hans Skyld, at han kun var »Stillingsmand«. Han havde helst villet høre til den »faste Stok«, men hans Fader vilde ikke have ham den Vej, og der-

for maatte Ole efter sin Confirmation lade sig nøje med at følge sine ældre Brødrers Exempel og fare til Koffardis. For et halvt Aar siden var imidlertid den gamle Søren Nielsen pludselig død og havde efterladt sig en sørgende Enke og to uforsørgede Børn, som nu ikke havde andet Støtte end Ole, da de ældre Sønner foer paa Langrejser, medens Ole paa den Tid var uden Hyre. Han var omtrent en Snes Aar, da denne Begivenhed indtraf; en lille tæt Fyr, der ikke talte meget, men tænkte desmere; uden at kunne kaldes smuk havde han noget Vindende og Godmodigt i sit Væsen; fra de klare blaa Øjne lyste Trofasthed og Inderlighed frem, og man fik straks det gode Indtryk af ham, at der slog et varmt, følende Hjerte under hans simple Trøje. Den unge Gut følte dybt det Slag, der ved Faderens Død ramte hans Familie og da navnlig den kjære Moder; da han var uden Hyre, søgte han derfor flittigt Arbejde paa Pladserne og hjembragte hver Aften sine fortjente Penge til den lille Husholdning, thi fra det Øjeblik, hans Fader havde forladt det Tidelige, betragtede Ole sig som Familiens Forsørger.

Paa denne Maade havde han holdt Nøden fra Hjemmet Vinteren over, indtil Krigen begyndte; da vaagnede Lysten hos ham til at komme med. Han behøvede endnu ikke at aftjene sin egen Værnepligt, og de trange Kaar forbød ham at gaa frivilligt med; saa slog det ham, at han kunde gjøre sig en Indtægt ved alligevel at føle sin Lyst og paa den Maade ikke blot selv komme i sit rette Element, men endog skaffe sin kjære Moder og de smaa Søskende et ringeligere Udkomme, end om han blev hjemme hos dem og arbejdede nok saa flittigt. Han lod sig derfor »stille«, fik en efter hans Begreber betydelig Pengesum, som han med en vis Stolthed og glade Følelser skænkede den forbavsede Moder og befandt sig snart derpaa ombord i Logisskibet. Her kunde han dog ikke finde sig til Rette i den kedelige Tilærelse, han maatte føre ved Dag efter Dag at maatte gaa omkring paa Holmen til »Udsjov«; det var ikke den Side af Orlogslivet, der havde fristet Ole til at give Afkald paa Friheden! — nej, han vilde »med«, hvor han kunde vente komme »i Heden«. — Han søgte derfor Tilladelse til at komme ud med den første Deling Kanonbaade, som afgik, hvilket blev ham tilladt, og paa den Maade kom han ombord hos os. Den Raskhed og Lyst, som den unge Mand til enhver Tid udviste, henlede snart vor Opmærksomhed paa ham, og ved gjentagne Samtaler med ham havde jeg Tid efter anden erfaret det her fortalte af Oles Historie. Han blev hurtigt Alles erklærede Yndling.

Vi vare altsaa ankrede paa vor ny Station, og det viste sig snart, at vi vare de Ventede, idet der tilligemed Parolen sendtes os Indkvarteringsbevis for alle Mand, lydende paa de to omtalte Steder. Lieutenanten gik da i Land for at træffe nærmere Aftale med de to Mænd, og han fandt i dem saavel som i deres Familier de mest forekommende og venlige Mennesker, vi kunde ønske os. Da Pladsen i »Strandhuset« var lidt indskrænket, bestemtes det, at de to Trediede af Mandskabet fik Qvarter hos Skovfogden og de Øv-

rige i »Strandhuset«. Da Alt var arrangeret til Besættningens Modtagelse, og vor Tjeneste først skulde begynde den næste Dags Aften, sendtes Folkene i Land for at faae lidt Motion og for at indrette sig i deres fremtidige Qvarterer. Efter at have gjort Bekjendtskab med Sovepladsen slentrede Mandskabet omkring i den nærliggende Skov eller passiarede med deres Værter og disses Familier, medens Enkelte foretrak at tage sig et Blund i den friske Halm, der var spredt ud paa Loftet til behagelig Afbenyttelse for Indkvarteringen. Vor nye Tjeneste medførte, at vi navnlig om Natten vare i Aktivitet, og hver Aften, naar det begyndte at skumre, lettede vi i al Stilhed Anker efter at have gjort »klart Skib« og roede ud i Beltet, saa langt over under den fjendtlige Kyst, som Forsigtigheden tillod, og bevægede os der ganske langsomt og saa lydløst som muligt op ad Beltet, eller vi sendte et Par Fartøjer med paalidelige Folk, der vare forsynede med skarpladte Vaaben, ud at recognoscere, medens vi med Kanonbaaden roede tilbage under den af vore egne Soldater besatte fynske Kyst for at lade os praje og atter selv praje de udsatte Forposter og veksle Feltraab med dem. Naar saa Morgenen gryede, vendte vi tilbage til vor Ankerplads, bragte Alt ombord i »daglig Orden« og søgte Hvile for vore trætte Lemmer paa den Tid, andre Folk rejste sig efter en styrkende Søvn; naar Solen tittede frem over Bakkerne, der laa mellem den og os, kunde man i Regelen se Kanonbaadsfolkene med deres Køjer i Armene skyndsomst haste til deres Qvarter, hvor de da — efter at have jaget Nattekulden ud af Kroppen med en Kop god varm Kaffe, der altid var parat ved deres Ankomst — hængte Køjerne op og nød den Hvile, de om Natten maatte undvære. Og naar Dagen atter var forbi, og Solen efter at have gjort sin daglige Runde sank ned bag Skovene hist ovre hos Fjenden, saae man lige saa regelmæssig den lille Flok søge tilbage til Baaden under Spøg og Latter med Køjerne i Armene for paany at gaa ud til deres natlige Færd.

Man maa nu endelig ikke tro, at vi brugte den lange Tid fra Sol stod op til Sol gik ned alene til at sove bort! Nej, visse Timer af Dagen brugtes til Exercits og andre nødvendige Øvelser, og disse vare just ikke de kedeligste, thi det var flinke Folk, der toge fat med Lyst, og mere betragtede Øvelserne som en nyttig og nødvendig Motion end som en Tvang eller et Baand paa deres Frihed. Følgen heraf var, at de hurtigt vare hjemme i alle nødvendige Maneuvrer, og at de meget snart vare saa indexercerede, som Kanonbaadsfolk behøve at være. Naar disse daglige Øvelser vare forbi, og de reglementerede Maaltider holdte, saa havde Enhver Frihed og kunde benytte sin Tid, som han selv vilde. Nogle gik da til den nærliggende Kjøbstad, Andre til deres Kaffepunsch og Kortspil i Qvartererne, En gik ombord og holdt »Posefornøjelse«, det vil sige, han tog sit Tøj frem af »Ranselen« for at bøde eller efterse det, en Anden slentrede ud i Skoven, formodentlig for at være uforstyrret med sine Tanker om en eller anden lille Pige i Hjemmet — men Flertallet samledes dog i »Storstuen« hos Skovfog-

den, hvor der gjerne var, hvad man kalder »gemytligt!«

Lieutenanten havde i en af vore Jyder opdaget et Geni, det vil sige et musikalsk Geni, og for at sammenknytte den fælles Fornøjelse havde han sat en Indsamling i Gang, hvorved fremkom en saa stor Sum, at vi kunde anskaffe en brugt Violin. Denne traktede Mikkel — saaledes hed Geniet — efter Omstændighederne ganske udmærket og — hvad der var det Bedste, med en mageløs sejt Udholdenhed. Dans har altid været en stærkt søgt Adspredelse blandt Søfolk, og derfor samledes i Reglen Størstedelen af vore Folk hver Eftermiddag hos Skovfogden; Mikkel var ufortrøden i at lokke den ene Melodi efter den anden ud af »Violen«, og Gutterne svingede sig lige saa ufortrødent efter Tonernes muntre Takt i Armene paa hverandre, idet der altid var nogle paa Gulvet, medens Andre forpustede og stakaandede tørrede Sveden af Panden og Kinder. Naar Mikkel endelig havde »fundet Enden« paa en Melodi, hvilket rigtignok sjældent skete, før der var flere Svedende og Pustende end Dansende, saa kaldtes der paa Værten og begjæredes Forfriskninger, hvilket gjerne bestod i diverse Kaffe-punsche, og naar disse vare nydte, begyndte man atter at tumle sig under Spøg og Latter efter Violens lystige Klang. Undertiden, men det var rigtignok sjældent, havde vore Cavalerer Damer at danse med, og det gik da overordentlig pænt til. — Det kunde nemlig træffe sig, at vore Værters Døtre fik Besøg af Veninder fra Kjøbstaden eller Omegnen, og naar dette var Tilfældet, sendtes altid en ærbødig Forespørgsel til dem, om man turde gjøre Regning paa den Fornøjelse at faae en Dans med dem. Som Regel besvaredes denne Henvendelse tilfredsstillende, thi Pigebørnene kjendte ikke synderligt til Adspredelse og tog sig derfor gjerne en Svingom med de muntre Søfolk, der overalt, i By som paa Land, havde god Lov paa sig.

Vi havde omtrent været en Maaned paa vor Station, og i den Tid havde Ole sjældent været Deltager i disse Eftermiddagsfornøjelser, derimod var han altid at træffe i Strandhuset. Ombord var han ualmindelig tankefuld og drømmende, hvorimod han i Land altid var i høj Grad elskværdig og munter, især saa længe han kunde faae Lov til at underholde sig ene med sin Værts Datter, Marie, hvem han da fortalte om Hovedstaden og alle dens Herligheder, et Thema, hun med Interesse laante Øre, da hun aldrig havde været i Kjøbenhavn og som alle unge Mennesker forestillede sig denne By som et sandt Paradis. Saa længe Marie var hans Tilhørerinde, straaledes Oles Øjne af Tilfredshed og Liv, og naar hendes Blik opmærksomt hvilede paa Fortællerens Ansigt, overgødes dette af en stærk Rødme, som, bedre end Ord kunde gjøre det, forraadte Iagttageren, hvad Ole troede, at Ingen anede, nemlig at han var forelsket i hende.

Marie var en smuk, velvoxen og rank Pige med et tiltrækkende Ydre, der nok kunde sætte en Yngling Fluier i Hovedet, hendes mørkebrune Øjne, friske Kinder og yppige Former havde allerede bragt adskillige Hjerter til at slaa i en hurtigere Takt end den regle-

menterede, og saa ung som hun var — knap atten Aar — havde hun allerede haft flere oprigtigt mente Tilbud, men afslaaet dem alle med den Undskyldning, at hun var meget for ung til at tænke paa Sligt. Men de egentlige Grunde til hendes Afslag var vist, at Hjertet endnu ikke havde været med i Spillet, at det smigrede Forfængeligheden at være Gjenstand for saa mange Bestræbelser og endelig, at hun havde en lille Smule Hang til at være koket. Vore Folks Indqvartering hos hendes Forældre var naturligvis en velkommen Anledning for Marie til at forøge Antallet af sine Tilbedere, og hun havde da ogsaa meget snart erhvervet sig en lille Flok, blandt hvilke Ole dog syntes at være den, der tog Sagen alvorligst. Han sværmede bestandig om hende i Hjemmet, og naar hun i et eller andet Ærinde gik til Byen, saa erindrede han altid, at han ogsaa havde Noget, som han absolut maatte derind efter, og »saa maa jeg vel nok gjøre Dem Følgeskab, Marie?« bad han da saa indstændigt, at den Skjønne følte sig smigret og tillod det.

Ole forsømte altsaa de Andres Eftermiddagssammenkomster, og Mikkel kunde lokke de mest forførende Toner ud af »Violen«, uden at de formaade at bringe Ole til at forlade »Strandhuset«. Vidste han derimod, at der vilde komme Damer til Dansen, i hvilket Tilfælde Marie naturligvis altid var med, saa var man ogsaa vis paa, at Ole var Førstemand i Stuen, og han overtraf da sig selv i at sætte de forskjelligste Danse og Lege i Gang, medens han bestandig sørgede for at have Marie til Dame, og det var let at mærke, at det alene var hendes Nærværelse, som bevirkede et saa iøjnefaldende Omslag i Oles Væsen. Var hun ham huld og begunstigede ham, saa straaledes hans Ansigt af Lykke og Tilfredshed; men saa snart den Lunefulde ydede en Anden de samme Beviser paa Yndest, forsvandt det lykkelige Smil pludseligt fra Oles Ansigt, og et mørkt, forbitret Blik til den Begunstigede traadte i Stedet. Det syntes dog, som om disse stumme Mishagsytringer fra Oles Side vare uberettigede, thi han havde neppe endnu noget grundet Krav paa hendes Person, og saa længe han ikke havde erklæret sig for hende, kunde han jo heller ikke vente, at hun skulde foretrække ham for nogen Anden.

Otte Uger vare forløbne, siden vi forlode Fredericia, og Foraarets Komme bebudedes af de udsprikkende Knopper paa Træerne og af det friskfarvede, beduggede Grønsvær i Skoven, hvor Skovmærkerne duffede, og den bly Viol beskedent skjulte sig mellem sine Blade, ret som om den undsaa sig ved at være den først ankomne Sommergjæst. Det vaagnende Liv i Skov og Mark virkede velgjørende paa os og ansporede til ogsaa at gjøre Noget, der kunde tyde paa fornyet Livskraft og ligesom rive os ud af den ensformige Tilværelse, hvori vi nu i længere Tid havde levet.

Nattepatrouiller havde uafbrudt været vor Hovedtjeneste i den forløbne Tid, og vi trængte virkelig til en Smule Afveksling, og en saadan fik vi da endelig ved en skjøn Morgen at modtage Ordre til at foretage en lille Opdagelsesrejse ved Dagen langs Jydskeky-

sten fra Stenderup til Koldingfjord, og denne Ordre var os Alle særdeles kjærkommen.

I Stedet for at gaa i Land og sove efter endt Nattearbejde lettede vi igjen, saa snart vi havde nydt en Smule Frokost, og »een to — een to« — lød Aarernes regelmæssige Slag i Vandet, idet Baaden atter fjernede sig fra Stranden til stor Forundring for vore Værter, som Intet vidste om vor Bestemmelse, før den meddelssomme Ordonnants, der havde bragt os Ordren, fortalte dem, at vi skulde ud at se til Tyskerne.

»Klart Skib« commanderedes der, og i en Fart var denne Ordre udført; det nødvendige Mandskab stod parat til at betjene vore to Kanoner, Krudtmagasinet var aabnet; Haandvaabnet paa sin Plads under Tofterne hos hver Mand; Køjerne stuede paa Dækket mellem Aarerne, saaledes at de dannede et godt Værn for de Folk, som roede, og Skarpet langet op til Kanonerne, medens Baaden, uhindret af disse Forarbejder til Kamp, fortsatte sin Fart.

Neppe vare vi komne klar af en lille Pynt, der havde skjult os for Fjenden, før vi modtoges med enkelte Geværskud af hans aarvaagne Skildvagter, og inden ret længe vare alle Mand paa Benene derovre for at benytte denne glimrende Lejlighed til at vise os, hvor langt de preussiske Tændnaalsgeværer kunde række. Vi ænsede imidlertid ikke de mange Salver, som spildtes paa os, men fortsatte rolig vor Vej, som om deres Skydning slet ikke gjaldt os, indtil vi naaede et Sted i Beltet, der nødte os til at holde nærmere ind under Fjendens Vaaben. Nu fik vi ikke saa faa Skud ombord, dog saaredes Ingen, da de fleste Kugler bleve siddende i de opstabilede Køjer, men det blev dog vor Lieutenant for broget, og skjøndt han havde Befaling til at foretage denne Udflugt saa vidt muligt uden at besvare den fjendtlige Ild, gav han dog Ordre til at sende en Granat ind i en Flok, der havde dækket sig bag nogle Buske, hvorfra der sendtes en formelig Regn af Kugler ud til os.

»Hejs Flaget!« varskoede han, »lad dem se Dannebrog! hold paa Aarerne! og tag Sigte efter Buskene, men skaan Huset der til Højre; vi vil nok skyde Tyskerne, men ikke ødelægge vore Landsmænds Ejendom.«

»Klar! Hr. Lieutenant!« raabte Kanoncommandeuren.

»Brænd paa!« lød Commandoen; Skudet knaldede, Granaten foer ind i Land paa det betegnede Sted, hvor den »sprang« og frembragte stor Forvirring blandt Fjenden. Denne alvorlige Paamindelse om ikke at blive altfor nærgaaende syntes at have gjort god Virkning; thi de mange Salver aftog i en betydelig Grad, og under vor videre Fart op ad Beltet bleve vi kun beskudte af enkelte Skildvagter, som formodentlig ikke vilde staa tilbage for deres Kammerater Sønder paa. Snart holdt ogsaa disse op, og uden nogen videre Molest passerede vi kort efter Fænøkalv og løb ind i det smukke Sund, der førte til vor Ankerplads.

»Hold paa Aarerne! Lad falde Anker! Aarerne ind!« lød det, og atter laa vi paa vor Station som sædvanligt, kun nogle Timer senere end vi plejede.

Den lille Udflugt med dens Spænding og Besætningens — om end ubetydelige — »Iddaab« havde bragt Liv og Stof til Underholdning, saa at Ingen tænkte paa Søvn eller Hvile.

Et Par Søtrøjer, der havde hængt over Masterne vare blevne gjennemborede af nogle fjendtlige Kugler, og Ejermændene til disse Trøjer pralede ikke lidt af, hvor varmt det var gaaet til, idet de for de gode Landboere viselig fortav, at de slet ikke selv havde været i Trøjerne! De forbavsede Tilhørere mente, at Vorherre maatte have gjort et Mirakel, siden vi vare slupne uskadte fra en saadan Kuglereg, som vi efter disse Beviser maatte have været udsatte for.

Som Vederlag for vor Extratjeneste fik vi i Løbet af Formiddagen Tilladelse til at forblive Natten over paa vor Dagstation, og saa snart Mandskabet erfarede dette, fik det travlt med at drøfte en, som det syntes, meget vigtig Sag. Vi fik snart Aarsagen til deres Raadslagning at vide, idet Ole paa Besætningens Vegne henvendte sig til Chefen med Bøn om hans Tilladelse til Afholdelsen af et længe paatænkt Bal hos Skovfogden. Han vidste at bede saa indtrængende, at Lieutenanten smilende ikke blot gav sit Ja, men endog en contant Skærv som Hjælp til Udgifternes Dækning, og nu blev der en Glæde og Travlhed! Ole og et Par Andre traf strax fornøden Aftale med Skovfogden, ilede derpaa til Skovs og vendte tilbage belæssede med Grankviste. Imidlertid havde begge Pigebørnene, Marie og Anna, plyndret Haven og Hjemmenes Blomsterpotter for de faa Blomster, der vare komne frem, og nu hjalp man hverandre med at pynte »Storstuen« med Grønt, Blomster, Flag og Vimpler. Under Spøg og Latter gik Arbejdet hurtigt fra Haanden, og henad Eftermiddagen var Balsalen færdig til stor Ære for de flinke Piger, men til lige saa stor Ærgrelse for Ole, der jo nu maatte miste Maries kjære Selskab, efter som Pigebørnene naturligvis havde mange andre Ting endnu at besørge før Festen. — Medens Ole og hans Hjælpere vare beskæftigede med Udpyntningen af Localet, vare en Del Andre gaaede til Byen for at indbyde det nødvendige Damepersonale, bestille Musik og for at hjælpe vor Vært med Transporten af de betydelige nødvendige Indkjøb. Alle vare saaledes i Aktivitet til henad Aften, da samledes man efterhaanden ombord for at pynte sig, og snart efter ilede »Herrene« i Land for at modtage deres Damer.

»I har da sørget for, at Marie og Anna komme med til Ballet?« spurgte Lieutenanten, idet han smilende betragtede Ole, da denne i fuldt Puds, med blaa Benklæder, hvid Skjorte og Trøje med blanke Knapper i, præsenterede sig for ham med en ærbødig Indbydelse til Festen.

»Ja, Hr. Lieutenant!« var Svaret; »de vare de Første, der bleve indbudte.«

»Naa! i alle Tilfælde er jeg da vis paa, at Marie var den Første; hvem er Annas Cavaler?«

»Det er Mikkell,« svarede Ole, rødmende over Hentydningen til Marie.

»Ja, saa ere jo begge vore Pigebørn i de bedste Hænder!«

Snart vare alle Mand fra Borde, og kort Tid efter forkyndte Musikken, at Ballet var begyndt. Eftersom den hele Fest var bragt i Stand med saa kort Varsel, maa man tilstaa, at Udstyrelsen var overordentlig vellykket. Væggene i den store Stue, som var ryddeliggjort for Dansen, vare aldeles skjulte af Gran, og paa det mørke Grønne var anbragt Draperier af Flag og Vimpler, medens Væggen lige for Indgangen var pynetet med Emblemer af Vaaben, i hvis Midte man i Transparent læste vor Lieutenants Navn og Kanonbaadens Numer. Det Hele, der belystes af en Mængde Stearinlys i grøntbeviklede Bajonetter, som i overflødig Antal vare placerede Stuen rundt imellem Granklædningen, gjorde et særdeles godt Indtryk paa Iagttageren, og de Dansendes straalende Ansigter vidnede i fuldt Maal om, at ogsaa de følte sig festligt paavirkede af Omgivelserne.

Herrerne vare temmelig ensartede i deres Paaklædning, idet de næsten alle vare iførte blaa Benklæder og hvide Skjorter med blaa Kraver; Damerne vare, Alle som Een, behandskede, hvad kun var Tilfældet med en eneste Herre, nemlig Ole! Denne Luxus havde vor Ven tilladt sig alene af Hensyn til sit Hjertes Dame, Marie.

Skjøndt Glæden afspejlede sig i alles Ansigter, var der dog Ingen, som saae saa lykkelig og straalende ud som Ole. Som den styrende Leder var han uafsladelig i Aktivitet; han bestemte Dansens Begyndelse og Ophør, var snart i Kjøkkenet for at se til ved Forberedelserne til Aftensmaaltidet, snart inde i Balsalen igjen for at underholde sin Dame — nu fik han en Svingom med hende, og umiddelbart derefter stod han inde i et Sideværelse og brændte en Bolle Punsch af — ja, Ole var allestedsnærværende. Af og til forsvandt han helt, idet han løb et Stykke henad Vejen for at kaste spejdende Blikke ned efter Baaden, som om han endnu ventede Nogen fra den Kant. Efter flere saadanne for-gjæves Afstikkere lod det til, at den Ventede endelig kom, thi Ole ilede i største Hast ind efter den afbrændte Bolle, marcherede ind i Storstuen med den, paabød Musikken Tavshed og stillede Bollen paa et Bord midt i Værelset. Nu viste den Ventede sig i Døren; det var naturligvis vor Chef, og Ole modtog ham med et ærbødig Buk og et Glas i Haanden, medens han i en kort Tale tolkede Besætningens Tak for al den Glæde og Munterhed, han her saae sig omgivet af, og hvortil han havde ydet det væsentligste Bidrag samt for den Ære, han viste sine Folk ved at ville forhøje Festen med sin Nærværelse og endte med et »Leve« for Lieutenanten, ledsaget af en Mængde Hurraer.

»Bliv ved at danse, Folk!« sagde denne, da han endelig blev færdig med at takke for Skaalen og hilse paa Damerne.

»God Aften, lille Anna! hvorledes morer De Dem? Har De en Dans tilovers for mig?« spurgte han Husets Datter og satte sig ned mellem hende og Marie; »ja, Dem, Marie, vil jeg ikke bede om en Dans, for saa faaer jeg nok med Ole at bestille. — Skal vi To saa have denne Vals, Anna?«

»Med Fornøjelse, Hr. Lieutenant; men jeg maa dog sige Dem, at Maries Cavaler forsømmer hende, saa De kan vistnok ogsaa faae en Dans med hende.«

»Nej, sikken Skjælm, den Ole! ja, saa er den næste Dans min!« — Hun nikkede, og nu kom Ole flyvende, bød hende op, og snart hvirvlede den hele Kanonbaadsbesætning med Lieutenanten i Spidsen rundt efter den gamle Vals.

Chefen syntes at more sig fortræffeligt i det jevne Selskab, thi han var ufortrøden i at springe omkring paa Gulvet og ansporede derved de Øvrige til end yderligere Anstrengelser.

Efter Aftensmaaltidet culminerede Stemningen, og efter en rasende Galop, hvori Ole var utrættelig, besværede Marie sig over Varmen i Salen.

»Lad os da gaa lidt ud i Haven og trække frisk Luft,« sagde hendes Cavaler, »Vejret er saa smukt i Nat!«

De gik derud, gjennemvandrede Haven Arm i Arm og kom ned til Stranden, hvor de tog Plads paa en fældet Træstamme. Naturen var gaaet til Hvile, og en dyb Ro var udbredt over det natlige Landskab, hvilken kun nu og da afbrødes af Tonerne fra Musikken, der blødt og dæmpet lød ned til de unge Par. Paavirket af den hele Situation aabnede Ole nu sit Hjerte for Marie; i varme Ord skildrede han for hende, hvorledes han fra det første Øjeblik, de mødtes, var bleven indtaget i hende, hvorledes hans Følelser vare tiltagne i Styrke under deres jevnlige Samvær, og hvor ringe Vægt, han vilde lægge paa sin Fremtid, hvis hun ikke vilde dele den med ham.

»O, Marie,« endte han, »giv mig et bestemt Svar nu, medens vi ere uforstyrrede; siig om De vil være min, eller om jeg har taget fejl, naar jeg har troet, at De havde lidt mere tilovers for mig, end for de Andre?«

Under Samtalen havde han grebet hendes Haand, og da hun lod ham beholde den og ikke gav noget Svar paa hans Erklæring, trak han hende nærmere til sig, og deres Underholdning tabte sig i en sagte Hvisken. Pludselig forstyrredes de af en Stemme bag ved dem.

»Ah! saa her finder jeg Dig, Ole — og Marie, tror jeg! men hvad bestiller I To dog her?« — Det var Lieutenanten, som havde været nede ved Stranden for at se til Kanonbaaden, og som paa sin Vej tilbage var et skjult Vidne til Oles Bejlen.

»Vi have forlovet os, Hr. Lientenant,« svarede den henrykte Yngling med et glad Smil i det rødmende Ansigt.

»Har I det, Børn! — saa giver jeg Jer min Velsignelse — og de Andre vil jeg give en Bolle Punsch til at drikke Jeres Skaal i — saa faae vi da Alle Noget i den Anledning — men lad os komme op til Selskabet. Man har sikkert allerede savnet to saa vigtige Personer paa Ballet.«

De fulgtes saa alle Tre tilbage til Storstuen.

»Maa jeg præsentere et Par Nyforlovede! — de vare knebne ud og misbrugte den kostbare Tid til at sidde og kurre for hinanden paa et Træ ved Stranden, men jeg fangede dem, og her ere de! Lad os drikke

deres Skaal og saa klemme paa Dansen igen!»

Skaalen blev drukket under Hurraer og mange Lykønskninger, og saa gik Dansen atter lystig til den gryende Dag.

»Nu ville vi have den sidste Vals og »Kehrausen!«, raabte Lieutenanten, »og saa følge vi Damerne hjem.«

Da Dansen var endt, tog man Afsked med Husets Beboere, ordnede sig parvis, og med Musiken i Spidsen spadserede hele Selskabet gennem den dejlige friske Skov ind til Byen, hvor man under gensidige Taksigelser skiltes og gik Hver til Sit. Snart efter hvilede vore »Herrer« i Søvnens Arme for at blive styrkede til atter om Aftenen at tage fat paa Tjenesten som Kanonbaadsfolk.

Endnu et Par Maaneder ere forløbne uden synderlig Afvexling, og vi ere midt i den smukke Sommertid. Skov og Marker staa i fuldt Flor, Havernes Blomster udbrede deres Vellugt og udfolde en rig Pragt. Der er i Øjeblikket ingen af Konanbaadsfolkene, som har Lejlighed til at fryde sig ved den dejlige Natur, de ere Alle beskæftigede ombord. Det er Søndag. Baaden har faaet »en ordentlig Overhaling«; Dækket er omhyggeligt spulet, Kanonerne overglinsede med sort Maling, Haubitserne og alt andet Messing er pudset blankt som Guld, og efter alle disse nødvendige Morgenarbejder paa en Helligdag er Besætningen nu i Færd med at pudse sig selv til den forestaaende Mønstring for Chefen. I det indskrænkede Rum, som i denne Slags Fartøjer er levnet Mandskabet, ses dette i travl Virksomhed at rode omkring i de aabnede Ransler for at trække Søndagstøjet frem og iføre sig det.

Nogle har foretrukket at foretage deres Omklædning paa Dækket, og blandt disse er Ole i Færd med foran et lille Lommespejl at slaa en stor Sløjfe paa det sorte Silkehalstørklæde; efter flere forgjæves Forsøg paa at faae den til at sidde efter sit Hoved, lader det endelig til, at han er tilfreds med den, thi efter at have kastet et sidste mønstrende Blik i Speilet lukker han dette i stikker det ind paa Brystet, idet et fornøjet Smil glider over hans ærlige Ansigt. Det øvrige Mandskab er ogsaa efterhaanden kommet i Kisteklæderne, Ranslerne ere stuvede bort igjen, og man er i Færd med at udslette Sporene af den nydelig herskende forvirrende Uorden, som er en uundgaelig Følge af de Manges Omklædning paa et saa begrænset Rum; snart er Alt »som blæst«, og nu lyder Qvartermesterens Stemme:

»Alle Mand til Parade!«

I et Øjeblik har Folkene indtaget deres Pladser i en rettet Linie paa begge Sider af Baadens Dæk, og nu kommer Lieutenanten op fra Kahytten. — »Mandskabet er i Orden, Hr. Lieutenant,« meldes der, »og Klokkeren er Otte.«

»Vel!« lyder Svaret, »til Hilsen ret! Hejs Flaget!«

Besætningen retter sig, idet de højre Hænder føres op til Huerne for at yde Flaget og Chefen den dem tilkommende Honneur, og paa samme Tid hejses Flaget med højtidelig Langsomhed under Flagspillet, me-

dens et let Vindpust udfolder Fligene af det ærværdige gamle Dannebrog.

Med en venlig Hilsen og rosende Bemærkninger gaar Lieutenanten langs det opstillede Mandskab fra Styrbord til Bagbord, og — Paraden er endt.

»Jeg har et Par Ord at sige Jer, Manne, før I gaar i Land,« siger Chefen, idet han vinker Besætningen hen omkring sig; »efter alle Solemærker bliver det den sidste Dag, I kan tilbringe paa disse Højder, thi jeg har faaet Ordre til at holde Baaden klar til Hjemrejse i Morgen. Jeg siger Jer dette, for at I kunne ordne Jere Smaaaffairer i Land, hvilket jeg haaber, I ville gjøre paa en saadan Maade, at vor Kanonbaad kan beholde sit gode Renommée endnu længe efter, at vi have forladt disse gjæstevenlige og forekommende Mennesker, der have været bebyrdede med vor Indquartering. Gaa derfor nu i Land, Gutter! og bring Jert Tøj med ombord i Aften, at Intet fra vor Side i Morgen tidlig skal forsinke os i at vende Næsen mod Kjøbenhavn.«

Denne uventede Efterretning vakte almindelig Glæde, thi uagtet Mandskabet følte sig veltilfreds med Livet ombord, vilde dog Alle naturligvis hellere end gjerne forlade Tjenesten og atter tage fat paa deres hjemlige Sysler og Beskæftigelser.

Kun En tog ikke Del i Mængdens Glæde! Lieutenantens Meddelelse havde bragt vor Ven, Ole, aldeles ud af Fatning; i den lykkelige Tilværelse, han havde nydt siden sin Forlovelse, havde han aldrig tænkt paa, at der sent eller tidligt maatte komme et Øjeblik som dette, hvori han skulde skilles fra Gjenstanden for sin Tilbøjelighed. Nu var denne Skilsmisens Time kommen og stirrede ham i Møde i al sin Bitterhed; intet Under derfor, at han ikke kunde dele sine Kammeraters glade Jubel over de nære Udsigter til at samles med deres Kjære i Hjemmet; vel havde han ogsaa et Hjem med mange Kjære, der sikkert vilde blive glade ved atter at faae ham i deres Midte, men for at blive forenet med disse, maatte han forlade det Kjæreste, han nu kjendte, Marie, og det oven i Kjøbet paa ubestemt Tid.

Under højrrøstet Passiar og glade Udbrud gik Mandskabet i Land, hvor det snart opløste sig i smaa Klynger, der ilede hver sin Vej, hvorhen deres forskjellige Interesser kaldte dem. Ole forsvandt ved Strandhuset og kom kort efter tilsyne med Marie, idet de toge Vejen op igjennem Skoven.

Næste Morgen vare vi paa Benene før Solen stod op. Aftenen forud vare de nødvendige Indkjøb og alle Mellemværender i Land afgjorte, og vi ventede nu kun paa Bugserdamperen, der skulde assistere os paa Hjemrejsen.

»Fald i Jollen!« varskoede Lieutenanten, og »gaa Du kun med i Fartøjet, Ole«, henvendte han sig godmodigt til denne, som ved at høre Orden hurtigt nærmede sig, »vi ville ind til Broen og sige vore Værter Farvel og bringe dem Besætningens Tak for denne Gang.«

I et Øjeblik var Jollen klar, og med Lieutenanten og den i al sin Bedrøvelse glade Ole naaede den snart

Broen. Her stod allerede vore Værter, deres Familier og de faa øvrige Beboere for at tilvinke den bordragende Kanonbaadsbesætning deres sidste Farvel og derefter vende tilbage til deres tilvante, stille Tilværelse, som kun var bleven bragt lidt ud af sin Skure ved de muntre Søfolks Ophold, og tære paa den oplivende Erindring om den Afvexling, disse sex Maaneders Færden blandt dem havde skabt.

Forrest i Klyngen stode begge vore Pigebørn, og hos dem standsede Ole, medens Lieutenanten først gik hen til de Ældre, trykkede deres Hænder og takkede dem hjerteligt for den Venlighed og Gjæstfrihed, hvormed de havde behandlet os Alle og ønskede dem Level.

Efter hjertelige Afskedshilsener sprang vi ned i Jollen, sidst Ole, som endnu en Gang trykkede Maries Haand og tilhviskede hende: »Husk paa Dit Løfte! og skriv snart til Kjøbenhavn.« Afsted gik det, og kort efter var Fartøjet atter ombord. Nu kom Damperen, og et Øjeblik efter var vor Slæber fast.

»Lad os give Haubitserne en Ladning og sende vore Venner et hørligt Farvel!« udbrød Chefen, og snart knaldede Skudene fra de smaa Messingkanoner, medens Flaget haledes ned og atter hejstes nogle Gange til Afskedshilsen. Inde paa Strandhuset heistes Danebrog, de Tilstedeværende viftede med deres Tørklæder, vore Folk svingede Huerne, raabte Hurra, og — Damperen gik an. Den frembrydende Sol kastede sine Straaler over den smukke, venlige Egn, som lidt efter lidt tabte sig for vore Blikke og tilsidst forsvandt aldeles i Morgentaagen, efterhaanden som vi fjernede os fra vor Station; uhindret af Vind og Vejrlig begyndte vor Hjemrejse!

Efter en livlig gjensidig Udvexling af Tanker og Indtryk henfaldt Mandskabet lidt efter lidt i Tavshed. Tankerne om det kjære Hjem, som snart skulde favne dem, tog dem fangen. Der blev stille ombord; det blev Aften, og det blev Morgen, og Hjemmet kom nærmere og nærmere. Saa naaede vi Kjøbenhavn, og et Par Dage efter laa vor gamle Kanonchalup godt fortøjet i Flaadelejet.

Commandoen var strøget, Mandskabet hjemsendt, og de mange Indtryk og Minder fra Livet ombord vare trængte i Baggrunden af andre Begivenheder, der førte Tankerne bort fra Fortiden og sysselsatte dem i Nutidens travle Færden. Jeg havde næsten glemt Ole og hans Historie, da Erindringen herom atter opfriskedes paa en behagelig Maade i min Hukommelse. I Julen foretog jeg en Rejse til Jylland for at gjæste Slægt og Venner. Rejsen gik over Fyn, og da min Tid tillod det, besluttede jeg at gjøre en Afstikker for at besøge de Steder, hvor vi under Krigen havde opholdt os med Kanonbaaden.

Det Første, der tildrog sig min Opmærksomhed, da jeg gjennem Skoven kom ned til Stranden, var en ny lille Ejendom, bygget umiddelbart op til »Strandhuset« og saa lig dette, at der ingen anden Forskjel var tilsyne, end det sidst opførte Steds nyere Udseende.

»Hvem boer i det nye Hus der?« spurgte jeg en

Dreng paa en halv Snes Aar, der løb og legede ved Stranden.

»Det gjør jeg — til Tjeneste,« svarede en velbekjendt Stemme bag mig; jeg vendte mig rask omkring og stod lige over for vor gamle Bekjendt, Ole.

»Men«, udbrød han, »det er jo.....!«

Op nu fulgte en Gjenkjendelsesscene med Spørgsmaal, Svar og nye Spørgsmaal, der tilsidst endte med en Indbydelse til Middag, og da denne ledsagedes af Løftet om at faa meddelt de nærmere Omstændigheder i Oles Historie fra den Tid, vi sidst saae hinanden — ombord i Kanonbaaden — og til Dato, tog jeg med Fornøjelse imod Tilbudet, gjorde et kort Besøg hos vor gamle Vært, Skovfogden, og mødte til bestemt Tid som Gjæst hos Ole. Jeg modtoges af Marie, der nu optraadte som Husmoder og Værtinde, hvilken Plads hun udfyldte særdeles vakkert.

Efter Maaltidet bad jeg Ole om hans Historie, og han fortalte:

»Sidst vi saaes, var, da vi afmønstredes fra Kanonbaaden. Jeg var den Gang i høj Grad nedslaaet; den pludselige Adskikkelse fra Marie havde bidraget væsentlig til min Forstemthed, men hvad der slog Hovedet paa Sømmet, var, at jeg ved Hjemkomsten fandt min kjære Moder paa sit Dødsleje. Siden Faders Død havde hun bestandig skrantet, og under min Fraværelse var hun bleven daarligere Dag for Dag; da jeg atter mødtes med hende, var det kun for at sige hende det sidste Farvel og skilles fra hende for bestandigt.

Før sin Død sagde hun til mig: »Nu har jeg ikke længe igjen, Ole; jeg føler, at jeg snart skal samles med Fader; men før jeg gaar herfra maa Du love mig en Ting: slaa ikke Haanden af Dine Søskende, før de ere confirmerede og selv kunne tjene Føden. Dine ældre Brødre ere langt borte, Gud veed hvor, og Du har ernæret os Andre siden Faders Død; lov mig, at Du ogsaa efter min Død vil vise Dig som en god Søn og Broder og underholde de to uforsørgede Forældreløse, der blive tilbage, saa dør jeg rolig.«

Med et tungt Hjerte gav jeg Moder mit Løfte, som jeg besluttede at holde, selv om jeg derved skulde komme til at give Afkald paa Marie, og kort efter vare vi Søskende forældreløse. Nu begyndte en sørgelig Tid for mig. Vel fik jeg stadig Arbejde paa Pladserne igjen, og det daglige Udkomme skaffede mig igen Bryderier; men naar jeg om Aftenen kom hjem, følte jeg mig beklemt og nedslaaet; det Bedste i Hjemmet manglede. Moder var borte og Tankerne hos Marie! Jeg havde meddelt hende den sørgelige Begivenhed og det Løfte, jeg havde givet min døende Moder. Hendes Svar lød: »Saa maa vi vente, Ole; vi ere jo unge endnu!« men denne Venten var det, som faldt mig saa tung, især fordi vi vare saa langt borte fra hinanden; dog, der var jo Intet derved at gjøre, og jeg maatte nøjes med at vedligeholde en flittig Brevvexling, og paa den Maade hensneg sig et Aar. Den ene af mine Søskende blev i den Tid confirmeret, og nu var der kun en Dreng tilbage — det var ham, De talte til her udenfor —; skulde Marie og jeg have ventet

indtil den Tid, da han kan forsørge sig selv, saa havde vi endnu havt fire lange Aar at vente i; men Vorherre var os god og hjalp os til at komme sammen før den Tid.

Det gik saaledes til: Min ældste Broder havde i omtrent fem Aar været borte fra Hjemmet, uden at vi i den Tid havde hørt Noget fra ham. Han var alt-saa uvidende om, at han baade havde mistet Fader og Moder. Kort før Julen indtraf et udenlandsk Brev adresseret til min Fader. Brevet var meget rigtigt fra min ældste Broder, der skrev til sine »Kjære Forældre«, at da han nu efter megen Omflakken og Gjenvordigheder baade til Lands og Vands, endelig var kommen godt efter det, saa vilde han fortælle dem, hvorledes det var gaaet ham. Slutningen af Brevet lød saaledes: »Da jeg er paa Vej til at blive en holden Mand, saa sender jeg Jer herved en Anvisning paa tusind Daler, at I kunne gjøre Jer lidt til Gode paa Jere gamle Dage.« Aldrig har vist noget Brev vakt større Henrykkelse, end dette gjorde hos mig. Jeg kyssede det, omfavnede min lille Broder, standsede foran et Par Billeder af Fader og Moder og udbrød: »Se, kjære Forældre! her er Bud fra Jer Søn, et glad Budskab, som skulde have beredt Eder en sorgfri Alderdom, om I havde været i Live; men I trænger desværre ikke dertil. Derimod kan denne Sum tilintetgjøre alle mine Bymringer og skaffe mig en lys Fremtid ved min Maries Side.« Jeg skrev strax til min Broder efter en i Brevet anført Adresse, underrettede ham om det Tab, vi havde lidt ved vore Forældres Død, og om hvorledes Alt nu stod til i Hjemmet; jeg gjorde ham bekendt med min Forlovelse og de glade Forhaabninger, som den tilsendte Pengesum havde vakt hos mig og endte mit Brev med at bede om hans Samtykke til at benytte Pengene til mit Giftermaal. Tre Maaneder senere indløb hans Svar; det bar tydeligt Spor af en dyb Bedrøvelse over den uventede sørgelige Efterretning og meddelte mig hans Samtykke til at anvende den hele Capital paa Grundlæggelsen af min Fremtid, dog med det Forbehold, at jeg skulde paatage mig Omsorgen for vor yngste Broder. Nu var jeg i den syvende Himmel! I en Fart ordnede jeg Alt i Kjøbenhavn og bød saa det gamle Hjem med dets sørgelige Minder et glad, men dog vemodfuldt Farvel for at ile hid, hvor mine Tanker siden Krigens Tid bestandig havde dvælet, og skabe mig et nyt Hjem ved Siden af Gjenstanden for al min Længsel.

Jeg har ikke mere at fortælle Dem. Min Svigerfader gav mig en Baad og Fiskeredskaber, og jeg har tillige lagt mig lidt efter Landvæsenet; ved flittigt at benytte baade det Ene og det Andet haaber jeg i Fremtiden at kunne ernære en kommende Familie. Huset, vi bo i her, er vort eget; da det blev færdigt i Slutningen af Sommeren, giftede vi os; min Broder, som De spurgte om, hvem der beboede Huset, er endnu vort eneste Barn, og min Kone og jeg ere saa lykkelige og tilfredse, som Nogen kan være.«

Den unge Hustrus straalende Ansigt, da hun i det Samme bragte os Kaffen, gav mig den bedste Bekræftelse paa Sandheden af Oles Udsagn.

»De forlader os da ikke uden først at hilse paa Faer og Moer«, udbrød hun, da jeg rejste mig for at tage Afsked.

»Nej, jeg vil naturligvis hilse paa alle gamle Bekjendte, inden jeg tager bort,« svarede jeg, og nu fulgtes vi alle Tre ud af den ene Dør og ind ad den anden.

Modtagelsen i »Strandhuset« var hjertelig, ligesom den havde været hos Ole og Skovfogden, og efter et kort Ophold tog jeg Afsked med den vakre Familie for at fortsætte Rejsen til mine Slægtninge.

Juletiden var forbi, og Hverdagslivets travle Færd lagde atter Beslag paa alle mine Kræfter, men i stille Hviletimer ere Tankerne saa ofte gaaede tilbage til »Krigens Tid«, og Oles Kjærligheds Historie er da altid traadt i Forgrunden. Jeg har derfor nu søgt at fæstne den paa Papiret og saaledes overlevere den til Fremtiden som et Bevis for, at Krig dog kan være godt for Noget:

Den skaffede da Ole en Kone!

EFTER SLAGET

EN NYBODERFAMILIE FRA 64.

Hjemkomsten.

En, to, tre, fo'r Badsmandens den yngste Dreng op ad Trappen, og endnu i Døren raabte han, ildrød af det hurtige Løb og Ivrighed: »Mor, de kommer, de kommer, de er lige udenfor Kronerne.« Moderen lagde Haanden paa sit Hjærte for at dæmpe dets forventningsfulde Banken. »Skrig dog ikke saadn op, Dreng!« »Aa, Mor, tror Du, man kan hviske, naar Ens Far kommer hjem fra et Slag som Sejerherre. Jeg maa Saft suse mig ha' Luft. Kan Du nu forstaa, at vi Nyborsdrenge kan mule alle de andre Drenge, naar vi har saadanne Fædre. Hvis Du ikke stod der, lille Mor, og fyldte op, vilde jeg slaa 7 Vejrmøller af bare Henrykkelse.« »Men Du bander jo, Søren; hvor lærer Du det fra; hører Du nogensinde din Fader bande?« »For det første bandede jeg ikke, og for det andet skal Far nok passe paa ikke at bande herhjemme; han er bange for, Du skal gaa itu!«

»Peter Spaan«, der ogsaa var med Korvetten ifjor, fortalte, at de i Nordsøen fik en ordentlig Byge med Regn og Torden, saa de Usøvante, vaade og forfrosne, som de var, ikke lagde Kræfterne rigtig i og ikke kunde faa Mærsejlene til at løbe. Men Far tordnede omkap med Uvejret, saa der kom Liv i dem. Men efter at Bygen var klaret, sagde den hellige Løjtnant Schmidt til Far:

»Baadsmænd dog, hvor kunde De bande saa ukristeligt i et saadant Øjeblik, hvor vi alle var var sidste Ende nær. Hvad tror De, Vorherre tænker?«

»Død og Donner, det har han skam ikke betroet mig, Hr. Løjtnant, men De vilde maaske ha', jeg skulde be' Hr. Skomager Jensen og Hr. Skræder Petersen om at være saa venlig at hale lidt af Mærseretaljer. Men inden Hr. Jensen og Hr. Petersen behagede at være saa venlige, saa kunde det være, at Korvetten laa med

Topperne dér, hvor en anstændig Skude plejer at have Kølen. Død og Donner, saa gav Løjtnanten paa Takkeloftet mig s'gu hele Rejsningen i Skyldbogen.«

Næh, lille Mor, la' Præsten præke til sin Tid og la' Baadsmanden bande til sin — saadan lidt da — det hjælper bedst. Og da jeg engang skal være Baadsmand ligesom Far, saa værner jeg mig lidt til i Tide. Naa, se nu ikke saa forskrækket ud, lille Madam Møller. Jeg elsker Dig, Saft suse mig, alligevel. Men nu gaar jeg først op paa Loftet og lukker Duerne ud. Saa kredser De nok ud over Rheden, og naar Far ser dem, ved han, det betyder: Velkommen hjem. Nu skal jeg ned paa Toldboden og raabe Hurrah med de andre Dreng, naar Suenson gaar i Land. Farvel, Mor, jeg spæner.«

I det samme drønedes Salutten fra Rheden, men den formaaede dog ikke at overdøve hendes Hjertes angstfulde Slag. Hun foldede Hænderne og sendte en inderlig Bøn opefter. Var hun blandt de lykkelige, der fik den Elskede tilbage? Dog, hun syntes, de Skud lød saa festligt. Hun følte med sig selv, hun skulde faa ham igen.

Ja, for Folk, der har Forstand derpaa, kan Salutten fortælle en Del. Vi kender fra H. C. Andersens smukke Eventyr om Holger Danske, hvorledes den gamle Billedskærer fortalte Bertel, hans lille Sønnesøn, om Kanonerne, der hilste Kronborg »Bum, bum«, og det betød: »Goddag, Goddag«. Men Kanonerne kan sige meget mere. Nybodersfolk vidste, naar Orlogsskibene skulde gaa og komme. Og de 21 Skud forkyndte da, naar dette fandt Sted. Men mærkværdigvis var der langt mere festlig Klang i Skuddene ved Hjemkomsten.

De talte ogsaa paa Skuddenes Antal, om det var Vice- eller Kontreadmiralen, der gik ombord, eller maaske selve Marineministeren. Og naar Batteriet Sixtus paa Kongens og Dronningens Fødselsdag saluterede ved Middagstid som en Hilsen fra Marinen, tænkte Holmens faste Stok ligeledes loyalt paa Majestæterne.

Ventedes der en glædelig Begivenhed indenfor Kongefamilien, kunde Skuddene ogsaa berette, om det var blevet en Prins eller »kun« en Prinsesse, disse fik nemlig »kun« 21, men en Prins 27.

Denne Salut forkyndte altsaa, at Eskadren vendte hjem, og noget efter lød der 27. Det var Danmarks Konge, der vilde hilse paa sine tapre Mænd, der Traditionen i Ære havde føjet et nyt, straalende Blad til den danske glansfulde Søkrigshistorie. Om Eftermiddagen kom Baadsmanden i Land. Han, som altid hilste og nikkede op til alle Vinduer i Gaden, tænkte nu kun paa eet, at tage sin lille Viv i sine Arme. Søren fulgte stolt hjem med sin Fader og gjorde sig store Anstrengelser, men ikke altid lige vellykkede, for at holde Trit med Baadsmandens længselsfulde Kæmpeskridt. De mindede begge paafaldende om Kittelsens bekendte Tegning af den store og den lille Skruptudse, »Min Søn, følg i Din Faders Fodspor«.

»Nu kommer Fa'er!«

Trappen blev taget i tre—fire Trin ad Gangen. Døren blev revet op, og i næste Øjeblik havde Baads-

manden sin lille fine Kone i sin brede Favn. Det maatte betragtes som et Under, at hun slap levende eller i al Fald med hele Ribben løs igen. Som den flinke, fuldendte Nyboderskone, hun var bleven, græd hun ikke, ikke engang Glædestaarer, men lukkede kun sine Øjne i navnløs, usigelig Lyksalighed.

Da mærkede Baadsmanden et Par spændte, angstfulde Øjne rettede imod sig, og han nikkede til Datteren og besvarede hendes stumme Spørgsmaal: »Jo, han klarede sig helt fint«. Og da han vilde se glade Ansigter omkring sig, tilføjede han: »Jeg tror nok, han kommer herop og hilser paa Dig.«

»Far!«, og han fik til Belønning en Omfavelse, som lignede hans egen paafaldende og var nær ved at tage Vejret fra ham. Det var lige alt det, han kunde udbryde beundrende: »Død og Donner, der er s'gu' Krummer i Tøsen!«

Saa faldt hans Øjne paa Søren, der var smuttet ind sammen med ham, og han gav ham et Dunk i Ryggen, der maattet kunne have rettet en Pukkelrygget. Det var nu Sørens Part af Velkomsten. Men Søren forstod, at det var i en god Mening og gav sin Henrykkelse Luft ved at fare ind i den anden Stue og slaa Vejrmøller, og efter hver raabte han Hurrah saa kraftig, at den gamle døde, pensionerede Tømmermand, der boede nede i Stuen, fik sin Hørelse igen.

Da Baadsmanden havde faaet sin Frakke og Støvler af og var rigget til til Frivagt, vilde de have ham til at fortælle lidt om Slaget.

»Slaget,« sagde han forundret, »ja, der er ikke noget at fortælle. For os gjaldt det jo Fædrelandet og dem derhjemme, og derfor hed vi fra os. Men de andre Stakler, Østrigere, de kom herop for at slaas med Folk, der aldrig havde gjort dem noget, og for hvad? Næh, det gik, som det skulde, der er intet at fortælle. De fik nogle Klø, og saa var det forbi. Men den Gamle paa Broen,« nu blev Baadsmanden ivrig, »han var en Knop, saa støt og rolig, som var han støbt af Malm. Men til Gengæld var der saa meget mere Liv i Gutterne. Sikke et Humør, sikken Fart der var over det hele; men det var jo heller ikke hver Dag, de havde den Fornøjelse at lave østrigske Fregatter om til Peberbøsser.« Baadsmanden smilede himmelhenrykt ved Tanken.

»Saa blev »Schwarzenberg« skudt i Brand. I skulde have hørt et Jubelvræl. De smaa Havfruer har sikkert brugt al Nordsøens Tang til at stoppe i Ørerne for at kunne holde det ud, saa vældigt var det.

Efter Slaget fik vi Punch. Saa vilde Folk absolut drikke med Kommandøren paa det lykkelige Udfald og styrtede hen agter. Vi troede ikke, at dette Brud paa Disciplinen skulde forløbe godt. Men Suenson kom ud med sit Glas i Haanden. »Folk,« sagde han, »nu maa I ikke tro, at, fordi dette er forløbet godt idag, I saa er nogle Allerhelvedes Karle. Næh, I trænger til langt mere Sejlmanøvre og langt mere Exercits. Men vi drikker paa, at gamle Danmark aldrig maa mangle Mænd, der vil gøre sin Pligt i Farens Stund. Skaal!« Ja, som jeg siger, den Gamle, han er en Knop.«

(Fortsættes.)

Julius Schultz.

AALBORG

Mejer Antonsen,

Nyhavnsgade 12. AALBORG Tlf. 3355.

Gl. Tov, Sejldug, Jern og Metal
købes til højeste Dagspris.

Vejgaard Damefrisørsalon,

Haarvask, Ondulation, Frisering, Klipping 75 Øre.

Nr. Trandersvej 5, AALBORG
Tlf. 2863. M. Horsens.

BRDR. MORTENSEN

Tlf. 3930. Gl. Gasværk. Aalborg. Tlf. 3930,

Alle Kedel- Motor- og Maskinreparationer
udføres hurtigt og solidt.

IMPORT-KOMPAGNIET, KAFFE, THE, KOLONIAL,

CIGARER & TOBAKKER
Salg til Private til engros Priser. Største Lager. Billigste Priser.

Ind ad Porten.

Vesteraagade 13 eller Kattesundet 16, Aalborg. Telf. 546.
Varerne bringes eller forsendes overalt.

Aksel Reese, Café & Restauration

Anbefales Medlemmer.

Telf. 2630. Aalborg. Telf. 2631.

Nyhavnsgade 22.

„GRAND“, Jens Jensen,

Torvet, Nørresundby. Telefon 5090.

Cigarer — Tobakker — Vine — Likører.

Karl Borring,

Skraagade 5, Nørre Sundby. Telefon 2791.

Alt i Manufaktur & Herrelingeri.

Anbefales Medlemmer.

MILLION,

L. Ludvigsen,

Bazarbygningen, Østerbro, Aalborg. Telf. 2296.

Tobak, Cigarer, Vin & Spirituosa bedst og billigst.

STORT SMAGFULDT UDVALG I GULD-
OG SØLVVARER TIL SMAA PRISER.
GULD SMED TELF. 2786
• BAZARBYGNINGEN • REBERBANSG. 7.

TEGN EN ANNONCE

I

„UNDER DANNEBROG“

AAGE MILLING

Kolonial — Delikatesser —
Vine — Tobakker.

Østerbro 73, AALBORG
(Bazarbygningen).
Tlf. 5091.

A will ta te Canada!!

Skotøjsreparationen

„CANADA“

Lille Nygade 4, Aalborg. Tlf. 4495.
Er billig, men altid bedst.

Man spiser sin FROKOST i

Kloster-Caféen

(ved Slagterboderne).

Bedste Madsted. — Rigtig Mad til de rigtige Priser.
Charles Frellsen, Aalborg. Tlf. 944.
(forhen Café Urban). Anbefales Medlemmerne.

Christoffer Larsen,

Sofiendalsvej 5, Aalborg.

Tlf. 4747 (to Gange 47).

Autokørsel.

Reel Betjening.

Ejnar Jørgensen,

Kolonialforretning,

Kærvanhus, Sønderbro,

Aalborg.

Telf. 4806.

Bogbinderiet

Hjelmerstald 18 (fh. Frederikstorv I)

AALBORG - Telefon 729

Alt til Faget henhørende udføres.

A. Bengtson,

Cyklehandler,

Valdemarsgade 8, Aalborg.

Tlf. 4372.

Stort Udvalg. Billige Priser.

Alt i Tilbehør.

S. H. Simonsen,

Skotøjsforretning,

Vestergade 65 - NR. SUNDBY

Alle Reparationer udføres.

C. A. Colding

Nørregade 15

Stort Udvalg i Lædervarer.

Aalborg Telf. 588.

M. Normann Christensen,

Østerbro 42, Aalborg. Tlf. 4646.

(Bazarbygningen).

Anbefales d'Hrr. Medlemmer.

1ste Kl. Skrædderi.

Cigarforretningen Trekanten,

Hadsundsvej 1, Aalborg.

Cigarer og Vine i stort Udvalg
og alle kendte Mærker.

Chr. Jensen & Søn,

Urbansgade 5, Aalborg.

Tlf. 5174.

Stort Udvalg i

Dame- og Herrefodtøj.

Th. Andersen,

Skibs- & Baadebygger.

Ved Baadehavnen, Aalborg.

Tlf. 2419.

Vaskeriet Solglimt

(Norie Lundby).

anbefales d'Herrer Medlemmer.

Eget Fabrikat. Eget Fabrikat.

Holger Olsen,

Reberbanegade 23, Aalborg.

Tlf. 5186.

„Rektor“ stor Kvalitetscigar 25

„Pogen“ lille „ 15

Manifesto bedste Haandrullede Cigar m. Havanna 30

En gros, en detail.

Aage Guldager,

Sadelmagerforretning,

Hadsundsvej 5 - AALBORG

Tlf. 5184. Anbefales Medlemmerne.

Valdemar Knigge

Cigarer & Tobakker.

Skolegade 15, Aalborg.

Tlf. 2627.

Adolph Nielsen,

Frugt- & Grøntforretning,

Søndergade 48, AALBORG

Tlf. 4877.

Aalborg Drivremmefabrik,

N. J. Nielsen,

Jomfruanegade 9, Aalborg.

Tlf. 1676.

Trikotage og Sengeudstyr.
Bertha Hupfeldt,
BISPENSGADE 15, AALBORG. Telf. 1274.
Leverandør til Lotteriet.

Sig det med

Blomster

fra

M i m o s a.

Tlf. 551. Aalborg. Tlf. 551.

JENSEN & OLSEN

ESBJERG JERNSTØBERI & MASKINFABRIK
MASKIN- OG SKIBSREPARATIONER
TELEFON 31, TELGR.-ADR. „THOR“

ESBJERG SKIBSBYGGERI

VED DOKKEN.

Telf.: Skibsbyggeriet 253. N. RAUN-BYBERG Telf.: Privat 1238.
Nybygninger og Reparationer udføres.
Lager af Materiel og Skibsinventar.

J. LAURITZENS KULFORRETNING A/s
KUL- & COKE-IMPORT
TELEGRAMADRESSE: »CARBONIA«
TELEFON NR. 113 & 828. EFTER KONTORTID 1718.
STATSTELEFON NR. 70. **ESBJERG.**

R. MØLLERS Skibsværft,
Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.
Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

Faaborg Jernstøberi & Maskinfabrik
ved C. C. JENSEN anbefaler sig med
Skibsartikler.

Specialitet: Skibspumper. Forlang illustreret Katalog

IMPORTKOMPAGNIET A/S
Tlf. 33 & 34, Kalundborg Stats. 13, Telegr.-Adr. Importico.
IMPORT AF KUL, KORN OG FODERSTOFFER, SPC. LANGWITH,
STORE OG NØDDEKUL TIL DAMP & HUSHOLDNINGSBRUG -
Leverandør til Marinen.

Aalborg nye Dampbageri,
Nørregade 16. - Tlf. 1968.
Rugbrød- Sigtebrød- & Franskbrødsbageri,
Leverandør til Marinen.

ÆGGERT CARSTENS,
AALBORG - TLF. 824 - 1624.
1ste Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Urmager Nielsen
Christiansgade 1, Aalborg.
Alle Reparationer udføres.

Nørresundby Maskinfabrik
& Jernstøberi.

Telf. 2335 Vestergade 41 Telf. 2335
MEYER & RICHTER
Alle Maskinreparationer udføres.

A A R H U S

SOPHUS E. JOHNSEN & Co.
SKIBSHANDEL, DRAKENBERGHUS
Telegramadresse: Sejns. Telf. 2859, Riis Skov 157.
Medlem af Marineforeningen.
Alt. som kan udføres fra Frilager.
HAVNEGADE 32, AARHUS

C. P. Schwelglor, Bagermester,
Odensegade 25, Aarhus. - Tlf. 1461.
1. Kl. Wiener- & Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

F. Christensen,
Frederiks Alle 62, Aarhus.
Tlf. 1487.
SMØR, OST, MÆLK & FLØDE
Leverandør til Marinen.

Mineralvandfabrikken „Expres“
Jens Skou — Aarhus.
Telefon 267 og 5685
Leverandør til Marinen.

O. P. Nitschke,
St. Paulsgade 42, Aarhus. Tlf. 386.
Kul, Koks, Brænde.
Leverandør til Marinen.

Kongelig Hof- Blomsterhandler
Leonard Abel.
Centrum: Guldsmedgade 2
Telefon Aarhus. N° 154

Chr. Nielsen,
BAGERI & CONDITORI
Telf. 1080. Østbanetorvet 17. Telf. 1080
Leverandør til Marinen.

Andreas Skaarup, Aarhus.
Colonial- og Delicatessforretning.
Telefon 865, 866. Skolegade 29.
Leverandør til Marinen.

L. P. Jørgensen,
Assens billigste
Kolonial- og Skibshandel.
Kun 1ste Kl.s Varer leveres.
Strandgade. Lev. til Marinen. Telf. 104.

Arbejdernes Fællesbageri,
ASSENS
Leverandør til Marinen.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

Bogense Fiskesalg,
Fisk en gros & en detail.
Havnen - Bogense - Tlf. 206.

P. N. Pedersen,
Conditori & Café.
Østergade 8, Bogense - Tlf. 39.
Leverandør til Marinen.

Johs. Pedersen,
1ste Kl. Kød- & Paalægsforretning,
Adelgade 54 - Bogense - Tlf. 23.
Leverandør til Marinen.

Herman Agerup,
Strandgade 3, Faaborg. Tlf. 269.
Kolonial- & Skibsproviantforretning.
Leverandør til Marinen.

Lauritz Nielsen,
1ste Kl. Forretning i Vin, Kolonial,
Delikatesser, Cigarer & Cigaretter.
Torvet 8, Faaborg. Tlf. 23.

Emil Hansen & Søns
Kødudsalg
fører kun Prima Varer.
Østergade 5 - Faaborg - Tlf. 40.
Leverandør til Marinen.

A. Jacobsen,
Wienerbageri & Conditori,
Torvegade 23, FAABORG. Tlf. 112.
Leverandør til Marinen.

Gartneriet „VIRKELYST“,
K. MADSEN
Frugt - Grønt - Kartofler - Buketter.
Grønnegade 7 - Faaborg - Tlf. 486
Leverandør til Marinen.

Faaborgs Herregaardsmejeri,
Kun 1ste Kl. Mejeriprodukter.
Leverandør til Marinen.

Brødfabrikken „Faaborg“,
A. J. ANDERSEN,
Priorens-gade - Faaborg - Telf. 585.
Leverandør til Marinen.

Mathilde Petersen,
Gl. Torv, Frederikshavn.
Fruktforretning & Confiturer.
Telf. 282.

Chr. Hyldahl Bager,
Lodsgade 4, Frederikshavn.
Kolonial-Forretning.
Specialitet: KAFFE
Absolut 1, Kl.s Varer til billigste Dagspriser.

Oscar Ehlert,
Danmarksgade 86, Frederikshavn.
Flæsk, Oksekød, Fedekalkvæk, Røgrvarer.
Paalæg til billigste Dagspris.
Tlf. 678. Leverandør til Marinen.

P. Schou & Co.
Skibshandlere.
Frederikshavn. Tlf. 12. Stats 17
Leverandør til Marinen.

Lauritz Nielsen
Skibsproviantering,
Havnen, Frederikssund, Telf. 8.
Grundlagt 1884.
Leverandør til Marinen.

TH. THOMSEN,
Havnen, GREAA Tlf. 181, Stats. 15.
Kolonial- og Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

Marinus Nielsen,
Havnen, GREAA Tlf. 235.
1ste Kl. Kød- & Fedevareforretning.
Lev. til Marinen. Medlem af Marineforeningen.

SØREN ANDERSEN
Frugtcentralen
Helsingør — Telf. 689
Frugt — Grønt — Kartofler
Leverandør til Marinen.

CARL CHRISTENSEN
Toldbodplads 2
Helsingør — Telf. 916
St. Annægade 44. Stengade.
1. Kl. Wiener- og Franskbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

Edv. M. Jensen
SKIBSPROVIANTERING
Holbæk nye Havn
Reel Betjening. - Billigste Dagspriser.
Lager af Skibsartikler - Udførselsv.: Tobak etc. etc.
Strandgade Telefon 355

N. PLOMBECK'S EFTF.
(Herm. Christensen.)
Algade 24, Holbæk, Telef. 242
1. Kl. Kød- og Flæskeudsalg.
Leverandør til Marinen.

Georg Jensen,
Havnen 5, **HORSSENS** Tlf. 1125.
KOLONIAL — VIN — DELIKATESSE
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.
Frukt- og Grøntforretningen

Andersen, Havnen 3,
Andersens Eftf. Horsens. Tlf. 446
Slagter & Fedevareforretning.
Leverandør til Marinen.

KRYGER
Hundested, Tlf. 75.

1. Kl. Bageri & Konditori.
Leverandør til Marinen.

Dr. Norups Kødudsalg,
Skibrogade 45, **Kalundborg.**
Telf. 141. Privat Telf. 246.
Leverandør til Marinen.

Wulffs Enkes Eft.
Kalundborg, Tlf. 345.

Skibsproviant og Stores
Leverandør til Marinen.

M. Petersen,
1ste Kl. Kødudsalg.
Østergade - Kerteminde - Tlf. 101.
Leverandør til Marinen.

Fiskesalg, Kerteminde.
Havnen. Telf. 238. Stat 8.
Fisk en gros & en detail.
Leverandør til Marinen.

Laurits Andersen,
1ste Kl. Kødudsalg.
Østergade 13 - Kerteminde - Tlf. 210.
Leverandør til Marinen.

Harald Henningsen.
1ste Kl. Blomsterforretning.
Frukt & Grøntsager.
Østergade 3 - Kerteminde - Tlf. 395.

Carl Nielsen,
1ste Kl. Kød & Fedevareforretning
Østergade 18 - Kolding - Tlf. 597.
Leverandør til Marinen.

H. P. Høgh,
1ste Kl. Slagterforretning.
Sønderslevgade 22 - Kolding - Tlf. 528.
Leverandør til Marinen.

Tegn en Annonce
i
»Under Dannebrog«.

Harald Fischer,
KORSØR, Telf. 96 - 104 - 339.
Kolonial - Isenkram.
Leverandør til Marinen.

KORSØR KORSØR
A. H. Schrøder's
Kødudsalg
Telf. 72. Algade Telf. 72.
Leverandør til Marinen.

Th. Rasmusens Sønner,
Stats. 15. KORSØR Telef. 106
Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

P. THERS
Bageri, Konditori & Rug-
brødsfabrik anbefales.
Korsør. Telefon 86. Leverandør til Marinen.

Carl Hansen,
KORSØR, Telf. 7. Privat 373.
1. Kl. Kød- & Fedevareudsalg.
Leverandør til Marinen.

Peter Svendsen,
KØGE. Telf. 159.
1ste Kl. Kød- & Fedevareforretning.
Leverandør til Marinen.

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet
TORVET 30 — KØGE — Telf. 294.
Leverandør til Marinen.

E. Bargsteen
KØGE Telf. 41.
Franskbrød & Rugbrødsbageri.
Leverandør til Marinen.

P. Larsen,
Frugthuset, Køge. Telf. 162.
Frukt, Grønt, Kartofler.
Leverandør til Marinen.

Edvard Møllers Eftf. Vordingborg
Masnedssund.
Kul — Koks — Briketter — Brænde.
Tlf. Vordingborg. 17—170.
Masnedssund 47.

VIKTUALIEFORRETNING
NØRREGADE 41
1 Kl. Paalæg og Viktualie
Gl. Mariner. OTTO JENSEN Køge.

Knud Hansen,
Masnedssund, Tlf. Vordigb. 90.
1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg.

Fiskernes Fællessalg, Havnen, Masnedssund.
Telf. 438 - Alle Aarstidens Fiskesorter.
Leverandør til Marinen

Bent Tybjerg,
Bager & Konditor,
Kongebrovej 29 - Middelfart. - Tlf. 287.
Leverandør til Marinen.

J. Vestergaard,
Skibsprovianteringsforretning.
Middelfart. — Tlf. 230.
Leverandør til Marinen.

Hoë Hansen,
1ste Kl. Schweizerbageri,
Torvet 29 - MIDDELFART - Tlf. 34.
Leverandør til Marinen.

E. Petersen,
1ste Kl. Kød- & Paalægsforretning,
Østergade 16 - Middelfart - Tlf. 84.
Leverandør til Marinen.

H. Chr. Jensen,
Strandvejens Kolonialhandel,
Nyborg. Telefon 300.
Leverandør til Marinen.

A. Justesen,
Bageri & Konditori.
Adelgade 9 - Nyborg - Tlf. 133.
Leverandør til Marinen.

Chr. Sørensen,
1ste Kl. Kød- Flæsk- & Fedevare.
Mellemgade 20 - NYBORG - Tlf. 30.
Leverandør til Marinen.

Gotfred Petersen,
Strandvej — Nyborg — Tlf. 134.
Skibsproviantering.
Kolonial og Delikatesse.
Leverandør til Marinen.

K. Christensen,
1ste Kl. Kødudsalg.
Nørrebro 100 - Odense - Tlf. 2726.
Leverandør til Marinen.

M. Corneliusen,
Vestergade 4 - Odense - Tlf. 1130.
Frukt — Grønt — Kartofler.
Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade — —
Randers, Tlf. 559.
Kødudsalg og Pølsefabrik.
Saltet & fersk Kød og Flæsk.
Fars & Pølser. Leverandør til Marinen.

A. L. Nielsen,
Randers — Tlf. 224.
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.

BORNHOLMS MARGARINEFABRIK
TELEFON 216, — RØNNE, — TELEFON 599.
HOVEDOPLAG KØBENHAVN — HARALD PRIOR, BREDGADE 27.
Daglig friskkærnet Margarine i fineste Kvalitet.
Forlang den overalt.

Fr. Møller.
Nyt moderne Bageri & Konditori.
Ringsted. — Tlf. 221.
Leverandør til Marinen.

A. Heides
Bageri & Konditori,
Østergade - RUDKØBBING - Tlf. 92.
Leverandør til Marinen.

John Hintzes Enke,
Rønne. Tlf. 129.
Skibsproviantering.
Leverandør til Marinen.
Medlem af Marineforeningen.

Blomsterhandelen
„Flora“
O. P. Eriksen, Skagen Tlf. 173.
Leverandør til Marinen.

Einer Nielsens
Boghandel,
L. Schjeldes Eftf.
Skagen. — Tlf. 43.

P. SAXBERG,
HAVNEN, SKAGEN
SKIBSPROVIANTERING
Leverandør til Marinen.

Skraa og Snus,
Cigarer og Cigarillos
Vih. Langes Fabr.
Slagelse.

C. P. Lauritsen.
Import og Lager af alle Sorter
Kul & Cokes.
SVENDBORG Telef. 172.
Efter Kontortid 29.
Leverandør til Marinen.

R. Brodersens
Bageri, Konditori og Rugbrødsfabrik
anbefales.
Nørregade 20. - Vejle - Tlf. 256.
Leverandør til Marinen.

B. Vendelboe.
Frukt, Grønt og Kartofler.
Havnegade 13 - Vejle - Tlf. 1910.
Leverandør til Marinen.

Hans Fenneberg.
Bageri & Rugbrødsfabrik.
Fiskergade 11 - Vejle - Tlf. 680.
Leverandør til Marinen.

AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI

(The East Asiatic Company, Limited)

KØBENHAVN — Filialer: BANGKOK og SINGAPORE

Egne Agenturer: Soerabaya, Shanghai, Hankow, Tsingtau, Tientsin Dalny, Harbin, Vladivostock, Seattle, San Francisco, Valparaiso, Durban, Johannesburg og Cape Town.

Regelmæssig Rutebart paa Siam, Kina, Japan, Sydafrika, Australien, Java, Vestindien, Meksiko og Vestkysten af Nord- og Sydamerika.

Import til Evropa af østasiatiske og andre oversøiske Produkter, Teak og andre Træsorter.

Eksport til oversøiske Pladser af europæiske Produkter. — Skov- og Savmølle drift i Siam.

Alle nærmere Oplysninger erholdes ved Henvendelse paa Kompagniets Hovedkontor, Holbergsgade 2, København K.

T. A. Sallys Eftf.

Fedevarer og Fjerkræ en gros. Kun 1. Kl. Varer føres.

Telefon Central 566 & Byen 8566.

DET OVER HELE VERDEN ANERKENDTE

ORIGINALE DANNEMORASTAAL

PREMSTILLES AF

GIMO-OSTERBY BRUKS A/B DANNEMORA

ALLE SLAGS LEGEREDE OG ULEGEREDE DIGEL-
STØBESTAAL. SÆRLIG SPECIALLEGEREDE STAAL

— — — FOR SKIBSBYGGERIVÆRKTØJER — — —

LEVERES OMGAÆNDE — FORLANG TILBUD

TELEGRAMADR. „DANNEMORAVERKEN, ØSTERBYBRUK“

SCHUCANI & a Porta

CAFE & RESTAURANT

Ved Stranden 6
Telf. Cntr. 1015

ELEKTRISKE

MOTORSIRENER

for Brand- & Taage-Signal.

H. A. SCHEPELER

Tagensvej 41 — Tlf. 9552 — Kbhvn. L.

F. E. WEBER & SØNNER

Kgl. Hof Forgylde

St. Kongensgade 36-38 - Telefon Palæ 826

Forgylde Møbler — Spejle
Trælysekroner og Lampetter.

Specialitet: Indramning og Restaurering af gamle
Kobberstik og Malerier.

Peter Sørensen,

Fedevarerforretning,

Falkonerallé 120. Tlf. 659.

Leverandør til Militær Afd.

Marineforeninger! — Sange

med humoristiske Tegninger dupli-
keres smukt og billigt. Prøver og
Priser sendes paa Fortangende.
H. Rützuu, Vordingborg. Tlf. 238.
Medlem af Marineforeningen.

H. Føns Christensen,

H. C. Ørstedesvej 10. København V.
Tlf. V. 4190 & V. 4191. Telegr.-Adr.: FØNSMETAL.

Specialforretning.
Maskinskruer, Møttrikker, og Underlagsskiver.

CIGARFORR. GERNER

A. Hansen, ny Indehaver.
Ny Kronprinsessegade 19. Tlf. Palæ 2662 v.
Alle førende Mærker i Cigarer og Vine
anbefales de ærede Medlemmer.

Slagtermester

VILHELM HANSEN,

Kontor: Colbjørnsgade 14.

KØD EN GROS

Telefon 15847.

Tegn en Annonce
i

»Under Dannebrog«.

Brug Acetylgas paa Staalflasker.

Altid klar til Brug.

Mindre Iltforbrug.

Ren og kold Gas.

Jydsk Ilt- & Acetylgasfabrik A/S.

Horsens. — Telefon 750 - 751 - 752.

TELEFONER:
Centr. 72 (10 Ledn.)
Statstelefon 13
Telegram-Adr.:
HANSEN

KØBENHAVN

Amaliegade 35.

C. K. HANSEN

DAMPSKIBSREDERI

Dampskibs-Ekspedition, Klarering. Havari-Agentur.
Bejrægtning. Køb og Salg af Damp- og Sejlskibe.

Korresponderende Reder for Dampskibsselskabet „Dannebrog“.

Bunkerkul-Afd. Telegr.-Adr.: Bunkerdepot.

KØBENHAVNS-BUNKERKUL-DEPOT

Prima Kvaliteter. Ingen Udgifter. Hurtig Ekspedition.

SEE FABRIKS AKTIEBOLAG

SANDVIKEN (SVERIGE)

PRIMA KOLDTRUKNE SØMLØSE RØR AF JERN og STAAL
TIL DAMPKEDLER FOR KRIBSSKIBE, TIL BYGNING AF FLYVEMASKINER OG TIL FLYVEMASKIN-
AKSLER MED ca. 110 kg. pr. mm² BRUDSTYRKE.

REPRÆSENTANTER:

V. L Ø W E N E R

TELEFON C. 7885

TELEGR.-ADRESSE: „STAALLØWENRR“

VESTERBROGADE 9 B. KØBENHAVN B.

CHAMPAGNE Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

J. WIEDEMANN'S

statskontrollerede

Fedevarer- og Pølsefabrik

RABESHAVE LANGEBROGADE 6
Telefon 798

Carl F. Petersen
Gasværksvej 9

København V.

Telf. C. 1138.

VÆRKTØJ - MØBEL- & BYG-
NINGS-BESLAG EN GROS.

POUL HOLM

11. Silkegade 11.

Sports-Beklædning, Støvler og Sko.
Størst Udvalg, billigste Priser.

Henrik Pontoppidan's Eftf.

E. HINDSGAUL

Havnegade 21. København K. Telefon 13014.

Kartofler & Grøntsager
en gros.

Leverandør til den danske Marine.

Alle Mejeriprodukter.

1ste Klasses Varer.

E. Thørn, Borgergade 144.

Telefon Palæ 695.

Cigarer, Cigaretter og Vin

M. PETERSEN,

Gernersgade 5. Tlf. Palæ 39
NB. Lotterikollektion.

S. E. Johansens Eftf.

(O. JOHANSEN)

Bredgade 32 B¹ — Telefon Palæ 732 y

BOGBINDERI

Prima Udførelse til rimel. Priser.

10 pCt. Rabat til de Herrer Medlemmer.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni

Aktieselskab

V. MAALE,

Blomster- & Kransehandl.

Telf. Øbro 4320.

36, Østerbrogade 36

Leverandør til Forbrugsforeningen.